

Juniorishockey prioriteras JVM-final om 3 år är målet på kort sikt Högre lägsta nivå på lång sikt

Nu återstår att sätta spaden i jorden!

På kort och lång sikt ska åtgärder vidtas för att göra vår elitjuniorverksamhet bättre.

Förbundsstyrelsen gav nämligen vid sitt möte om verksamhetsplan och budget tydliga signaler om att elitjuniorfrågan är ett prioriterat område.

Med utgångspunkt från utredningsdirektiv och utredningens förslag innebär det:

På kort sikt: Verksamheten kring elitjuniorverksamheten ska slipas till så att vi kan spela JVM final om 3 år.

På lång sikt: Utveckling och utbildning ska innebära att vi höjer lägsta nivån för vår totala junior- och ungdomsishockey.

Gott mottagande!

Juniortemautredningen fick ett gott mottagande när Förbundsstyrelsen hade sitt tvådagarsmöte om kommande års verksamhetsplan och budget. Elitjuniorfrågan tillhör de prioriterade områdena.

Det betyder att utredningsgruppen och de nära 100-talet engagerade personer på Juniortemadagen på Bosön fick ett gott erkännande för sitt arbete.

Så nu gäller det att gå vidare!

Alla inser ju att bara en utredning med bra tankar och förslag i sig måste ju förvandlas från en papperstiger till fungerande verksamhet.

Det innebär att per omgående behöver en hel del saker arbetas in i kommande års verksamhetsplan och budget för att även på kort sikt nå resultat.

Utvecklingsavdelningens uppdrag att förverkliga utredningens förslag innebär därför en uppdelning av åtgärder på både kort och lång sikt.

Höjd TV- puckålder och finskt matchutbyte

På kort sikt ska den absoluta junioreliten spetsas genom en tydligare central styrning av utvecklingsverksamheten från 15 till 20 år. Det sker genom en tydligare elitmarkering med färre spelare i den absoluta elitverksamheten samtidigt som toppningen av elit skjuts upp i åldrarna.

Det mest markanta förändringarna är att TV- puckåldern höjs med 1 år och att McDonalds-turneringen flyttas till 19-årsgruppen med två svenska lag(norr och syd) samt två finska lag. Verksamheten kommer därför att se ut så här i de olika åldersgrupperna.:

- Sverige- Pucken för U 15 blir kombinerad utbildningsverksamhet och matchande regionalt på 4 platser med SIF- instruktörer som ansvariga för innehåll och genomförande.

- U 16 får också 4 regionala turneringar med utbildning och matcher. Dessutom fyra breddlager med 34 deltagare i varje lager. Vidare ett Elitlager med 34 spelare samt traditionell landslagsverksamhet. SIF- instruktörer ansvarar i samtliga delar.
- U 17 spelar TV- pucken med central semi- och finalspel och regionala kvalturneringar. Tillkommer 2 elitlager med 34 deltagare samt Topp 100 och traditionell landslagsverksamhet. SIF – instruktörer ansvariga för lägerverksamheten .
- U 18 som är tämligen hårt engagerad i klubbarnas juniorverksamhet genomför TOPP 100 och den traditionella landslagsverksamheten.
- U 19 som också är hårt engagerad i klubbarnas juniorverksamhet genomför TOPP 100, McDonalds Cup med två svenska lag samt två finska lag förutom traditionell landslagsverksamhet.

På så sätt kommer det att innebära hårt tryck på talangutveckling t.o.m. 17 år. Fr.o.m. 18-årsgruppen ingår det i strategin att klubbarna ska ha ansvaret för den fortsatta utvecklingen – inte minst med hjälp av den individuella utvecklingsplan som grundlagts under de 3 åren via förbunds – och hockeygymnasieverksamheten.

Bättre spelarmaterial i juniorserierna

I juniorutredningens strategi ingår att elitklubbarna både ska ta ett större ansvar för juniorutvecklingen samt skapa ett bättre spelarmaterial i juniorserierna.

Kortsiktigt är det därför viktigt med 5 förstaårsseniorer och ytterligare 3 överåriga spelare och en överårig målvakt i superjuniorelit samt att J 18- serien får disponera 5 A- juniorer.

I samma anda ligger också att 2 respektive 3 juniorer ska spela i elitserien och allsvenskan. Något som ska vara ett krav för den elitlagslicens som blir ett obligatorium från 2004 men detta är en regel som kan tas i bruk redan kommande säsong.

Det gäller att se till att elitlagen producerar egna elitspelare. För det är ingen annanstans än i våra klubbar som spelarna slutgiltigt kan trimmas när det gäller matchning, träningsinnehåll, volym och kvalité.

Därför har även juniorutredningen spikat att våra klubbjuniortränare måste erbjudas och krävas genomgå en adekvat fortbildning – precis som ishockeygymnasiernas instruktörer. För förbundets insatser blir meningslösa om vi inte kan garantera kvalité i spelarnas dagliga tillvaro i klubbar och gymnasier.

SOK- samarbete i sikte

Vi har dessutom i sikte ett samarbete med SOK när det gäller våra absolut yppersta talanger. Med början för U17 och U 18 och sedan upp i U 19 hoppas vi kunna finna former för ett så kallat ”Russinprojekt” som ska kunna spetsa våra allra, allra bästa talanger inför JVM och Tre Kronor – och i förlängningen med tanke på OS 2006.

Men det får vi återkomma till i ett annat sammanhang.

Det kan dock bli en mycket viktig pusselbit i att nå ett totalt sett framgångsrikt landslagsår om 3 år.

Juniororganisation

Juniorutredningens första punkt är faktiskt uppdraget att finna en formell modell för elitjuniorverksamhet. Det går ju inte bara att kräva att klubbarna ska ha en kvalificerad ungdomsverksamhet.

SIF får försöka anstränga sig med att anvisa en tänkbar modell för elitjuniorverksamhet. Naturligtvis med en given möjlighet till anpassning i varje enskild förenings organisation utifrån lokala förutsättningar och ekonomi.

Men för att ha elitprofil så behövs en lägsta nivå på verksamhetens omfattning, ledare och tränares ansvar, befogenheter och kompetens – för att inte tala om kraven juniorspelaren i sig.

För närvarande är det för stor spännvidd i alla avseenden när det gäller elitklubbarnas juniorverksamhet.

Samordning

Under de nära två år som jag hittills levt med mitt uppdrag har jag också insett att det behövs ett stort mått av samordning. Det krävs om vi ska gå ifrån att spela olika visor på blockflöjt till att bli en symfoniorkester som spelar samma melodi.

Ansvariga för våra juniorlandslag, förbundets instruktörer, ishockeygymnasieansvariga och klubbarnas juniorelittränare behöver ett gemensamt mål och samordnad verksamhet. Först då kan budskapet till våra ungdomar bli tydligt och få genomslag.

Internationellt klubbbyte

I samma linje ligger också utredningens syn på internationell spelarutveckling.

Det är för sent att försöka skaffa sig internationell kompetens när man ska spela en turnering. Det ska man ha innan man drar på sig landslagströjan.

Därför är det oerhört viktigt att vi får igång internationellt utbyte på klubbnivå.

Det är ingen ”jorden-runt-resa” för våra ungdomar att ta sig till grannländer på andra sidan Östersjön - både i östlig och sydlig riktning – men det är minsann skillnad på att möta dessa juniorlag och dessutom lära sig leva i en ny och annorlunda miljö.

EU:s ungdomsstyrelse har program som nästintill kan totalfinansiera denna typ av utbyte - bara förening och ledare vill anstränga sig lite samt ha en rimlig framförhållning i verksamheten.

Där ska förbundet ta sitt ansvar genom att ta initiativ till att skaffa en utbytesbank av intresserade klubbar och turneringar i dessa länder.

På så sätt kan spelarna öka sin internationella spelkompetens och dessutom blir det lättare att motivera spelare och tränare till att förbättra svenska spelares kampvilja och mod.

Viktiga policyfrågor

Juniorutredningen pekar också på viktiga policyfrågor.

Det gäller att öka samsynen mellan tränare, spelare, ledare och domare. På det viset kan man komma fram till en tillämpning av reglerna som blir mera likartad mellan elitserien, allsvenskan och elitjuniorserierna.

Ska vi kunna få ett fysisk spel värt ordet så kan man inte ska bli utvisad för en sak i elitjuniorserierna som sedan inte ger några som helst påföljder i elitserie och allsvenska.

Tränare, ledare, scouter och agenter behöver också finna samverkansformer med tanke på den enskilde spelaren bästa. Som det är nu är den ibland närmast en kakafoni av synpunkter för en stackars tonårig spelare. Någon form av kombinerad information och

utbildning – i alla led- skulle kunna leda fram till någon form av legitimation/ auktorisation.

Skolan en möjlighet

På lång sikt är det viktigt att tillgång till isytor och rekryteringsbehoven blir tillgodosedda. Och där är definitivt skolan en möjlighet som vi får anstränga oss för att utnyttja. Det gäller bara att informera och utbilda ishockeyrörelsens ledare i hur man går tillväga för att på rätt sätt närma sig skolans folk.

Genom skolan kan vi nämligen utnyttja istider som står oanvända i våra ishallar samt nå ungdomar som annars inte söker sig till klubbverksamheten på fritiden. Det är också ett sätt att utöka ungdomarnas tid. Deras tid börjar bli den stora bristvaran i och med ett utökat utbud av andra fritidsaktiviteter.

Det går att föra in ishockey redan på fritids och lågstadiet genom ” Prova - på – aktiviteter”, ishockey på schemat i högstadiet och ishockeygymnasier på lokal nivå i gymnasiet. Sedan finns det former för kommunala gymnasier som komplement till de redan befintliga regionala gymnasierna.

Det kan ge oss en bas för en utveckling där kvalitén kan skärpas vid de regionala gymnasierna.

Ishockeyförbundet har visat sin kraft och kompetens när H 2000 skapade drygt ett 20- tal regionala gymnasier för en handfull år sedan.

Samma kraft och kompetens kan se till att ett komplett handledarmaterial skapas för de lokala krafter, som måste svara för genomförandet i samverkan mellan skola och förening för att etablera ishockey på skoltid.

Mycket kan göras på ungdomsnivå

Mycket kan göras när det gäller utbildning av instruktörer , tränare och utbildningsmaterial när det gäller ungdomsnivå.

Vi behöver få en tränarkompetens på ungdomssidan som klarar av vissa saker som nu brister en hel del.

- Det behövs en tränings ABC- bok som tydliggör vad ungdomarna ska lära sig i olika åldersklasser. En ishockeyns läroplan så inte man går vidare i utvecklingen med kunskapsluckor som blir ödesdigra i framtiden.
- Sådana luckor kan vi finna när det gäller instruktion och utbildningsmaterial för skott, avslut på mål och returtagning. Likadant när det gäller utbildningsmaterial för målvakter.
- Dålig träning för avslut på mål ger också dåliga målvakter. Ingen målvakt blir bra av en försare på mål från en trött spelare som fokuserar mest på övningar före det avslutande skottet.
- Det behövs också en ABC- bok i hur man genomför övningar och utnyttjar isytan. Då behöver vi inte få för åldersgruppen felaktiga övningar eller se för mycket av den svenska specialitén ” att stå i kö”.

Det känns också riktigt att förbundet varje, eller åtminstone vartannat år, arrangerar en internationell utvecklingskonferens där man redogör för utvecklingen och trenderna i den övriga ishockeyvärlden – vi ska inte tro att vi är så duktiga att vi inte har något att hämta hos andra nationer.

Självgodhet straffar sig alltid!

Juniortemadagar

Det viktiga är sedan att vi får ut dessa budskap till den enskilde ungdomstränaren - och ledaren ute i landet .Därför kommer förbundet att i samråd med distrikten se till att det under september/november anordnas Juniortemadagar.

Där ska de som sköter rulljanssen ute i klubbarna få information, kunskap och dessutom möjlighet att diskutera dessa frågor från deras egen utgångspunkt.

Vi gjorde ett prov redan i slutet av januari upp i Luleå en fredagskväll. Med benäget bistånd av Vigert Ribom och Kurt Thorneus – utbildningsledare respektive distriktskonsulent i Norrbotten – samlades närmare 100-talet ungdomsledare som deltog med liv och lust. På lördag följde vi upp det med en klubbträff i Gällivare – Malmberget med ett 30- tal deltagare. Det är på den nivån vi behöver förankra det långsiktiga programmet.

Och det brinnande intresset bland våra ungdomsledare och uppslutningen – det behöver vi absolut inte bekymra oss för. Höstens Juniortemadagar i distrikten kommer att nå 2500 – 3000 tränare och ledare som tillsammans har ansvaret för ungefär 50.000 unga ishockeyspelare.

Kombinerat med ishockeykonsulenternas uppsökande verksamhet har vi ett fenomenalt operativt instrument.

Nu gäller det bara att sätta ner foten och börja jobba.

För ingenting är gratis – allt kräver en arbetsinsats.

Välkommen in i arbetslaget!

Tommy Boustedt

Utvecklingschef

SVENSKA ISHOCKEYFÖRBUNDET